

Zygmunt MAZAN

mgr inż.

Urodzony 26 września 1942 roku w miejscowości Rzecznów-Kolonia w woj. kieleckim.

Już od 16. roku życia związany był z lotnictwem. W 1958 roku rozpoczął szkolenie szybowcowe i spadochronowe.

W latach 1961 – 1967 studiował na Wydziale Mechanicznym Energetyki i Lotnictwa, uzyskując dyplom magistra inżyniera mechanika o specjalności „Samoloty i rakiety”. Jednocześnie intensywnie latał na szybowcach w Aeroklubie Warszawskim.

W latach 1967 – 1980 pracował w Dziale Badań LOT Wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego WSK – Okęcie (później PZL Warszawa – Okęcie) jako inżynier prowadzący próby, a także jako samolotowy pilot doświadczalny. W tym czasie prowadził próby w locie i latał jako pilot na wszystkich typach samolotów produkowanych w WSK – Okęcie. Były to: PZL-101 „Gawron”, PZL-104 „Wilga”, PZL-106 „Kruk” oraz PZL-110 „Koliber”. Samolot PZL-104 „Wilga” prezentował na Międzynarodowych Salonach Lotniczych w Hanowerze i Farnborough a samolot PZL-106 „Kruk” – w Kairze (Egipt). Prowadził również grupy samolotów na trasie Warszawa – Kair, Kair – Kosti (Sudan) i z powrotem.

W latach 1981 – 1992 objął stanowisko Szefa Technicznego, a następnie Dyrektora Zakładu Usług Agrolotniczych, będącego częścią PZL Warszawa – Okęcie. Zakład dysponował prawie 300 samolotami rolniczymi typu: AN-2, PZL-106 „Kruk”, M-18 „Dromader”, PZL-104 „Wilga” i PZL-101 „Gawron”. Świadczone tu usługi agrolotnicze i ochrony przeciwpożarowej, zarówno w kraju (250 miejsc), jak i poza granicami, m.in. w takich krajach jak Sudan, Egipt, Etiopia, Iran, Syria, Mali, NRD, Hiszpania, Portugalia, Chile. Stwarzało to ogromne wyzwanie logistyczne. Zygmunt Mazan osobiście kierował akcjami agrolotniczymi w Sudanie (1984/1985), Egipcie (1986 i 1988) oraz w RPA w 1992 roku jako przedstawiciel prywatnej firmy lotniczej AEROGRYF Sp. z o.o.

W roku 1993 ówczesne Kierownictwo Głównego Inspektoratu Lotnictwa Cywilnego powierzyło mu stanowisko Głównego Inspektora Inspektoratu Kontroli Statków Powietrznych z dodatkowym zadaniem przeprowadzenia procesu integracji polskiego nadzoru lotniczego ze standardami Unii Europejskiej w zakresie techniki lotniczej. W latach 1993 – 2015 był zatrudniony z początku na stanowisku Głównego Inspektora IKCSP, a po utworzeniu Urzędu Lotnictwa Cywilnego – na stanowisku Zastępcy Dyrektora Departamentu Techniki Lotniczej w zakresie zdadności statków powietrznych do lotu. W tym czasie, oprócz sprawowania nadzoru nad techniką lotniczą w lotnictwie cywilnym, ściśle współpracował z agendami UE, najpierw JAA (Joint Aviation Authorities) w zakresie wprowadzenia wymagań JAR (Joint Aviation Requirements), a następnie z EASA (European Aviation Safety Agency) w zakresie wprowadzania Rozporządzeń UE dotyczących techniki lotniczej.

Za pomyślne przeprowadzenie procesu integracji z UE został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Będąc na emeryturze, zajmuje się działalnością społeczną; jest Prezesem Klubu Pilotów Doświadczalnych i Przewodniczącym Komisji Rewizyjnej Warszawskiego Klubu Seniorów Lotnictwa.